

Andantiono

E o stân - că din ve - ci - e Ce-a - dă - post îți poa - te fi, în timp

Refren

bun și de ur - gi - e, Ori - ce - ar fi, ori - ce - ar ve - ni. Stân - ca - mi bi - ne - cu - vân - ta - tă Ce mă

11 ți - ne veș - nic sus, Ori - cât ma - rea - i' n - fu - ri - a - tă, E I - sus, I - sus, I - sus!

PDC-119 E o Stâncă din vecie

1 E o stâncă din vecie
Ce-adăpost îți poate fi,
În timp bun și de urgie,
Orice-ar fi, orice-ar veni.

Refren:

Stânca-mi binecuvântată
Ce mă ține veșnic sus,
Oricât marea-i'nfuriată,
E Isus, Isus, Isus!

2 Valuri mari mă'mpresoară
Și în beznă de m'afund,
Sufletul nu mi-l doboară,
Căci pe stâncă stau oricând.

3 Liniștit pe a mea Stâncă
Eu stau, zorile-așteptând,
Plin ce pace, pace-adâncă,
Azi și mâine și oricând.

Refren:

Stânca veșnic înălțată
Ce te poate ține sus,
Azi și veșnicia toată,
E Isus, Isus, Isus!

B-271/P-884 E o Stâncă ce de veacuri

1 E o Stâncă ce de veacuri
Stă în valuri ca un far,
Adăpost oricărui suflet
Care-i dus de-al vieții val.

Refren:

Stânca mea, a mea cetate
Locul meu de adăpost
Al meu sprijin în necazuri:
E Isus, Isus Cristos.

2 Urlă marea'nfuriată,
Vântul șuieră'mprejur,
Însă eu stau fără teamă,
Pe-a mea stâncă veșnică.

3 În zadar furtuna bate,
Geaba-i noapte'n jurul meu;
Liniștit eu stau pe stâncă,
Zorii zilei așteptând.

4 Spume-mi suflet dus de valuri
E Isus și stânca ta?
Dacă nu e vin de grabă
Și ia-L ca Mântuitor.